

Ferrata Brigata Tridentina Andrej Mašera

Plezalna pot Ferrata Brigata Tridentina je ena najbolj priljubljenih poti te vrste v Dolomitih. Je ena izmed štirih ferat v skupini Sella, ki leži prav v osrčju gorstva. Kratek dostop, dobra skala, odlična varovala, ponekod velika izpostavljenost, prijetna kočna na vrhu, kratek in nezahteven sestop - vse to so dejavniki, ki vabijo množice bolj ali manj usposobljenih gornikov, da se vsako poletje množično odpravljajo na to pot. Manj izurjeni imajo tudi možnost za predčasen umik; tako se izognejo najzahtevnejšemu delu ferate. Za druge pa je prav ta del najbolj privlačen, posebno zaradi visečega mostu, ki se pri prehodu rahlo guga nad globokim prepadom.

Pristop do izhodišča: Skozi karavanški predor do Spittala, tam na levo do Lienza in naprej po dolini Drave do Dobbiaca (Toblach). Pot nadaljujemo po dolini Val Pusteria (Pustertal) do Brunica (Bruneck), nekaj kilometrov naprej pa zavijemo na levo v Val Badio (Gader Tal) in peljemo do znanega letovišča Corvara. Tam gremo na desno proti prelazu Passo Gardena (Grödner Joch); pri 8. serpentinu, 10 km od Corvare, sta na levi parkirišče in izhodišče za našo turo. Vožnje je najmanj 6 ur.

Opis: Skozi goščo nas steza kmalu pripelje pod nagnjeno, ploščato steno, ki jo premagamo ob pomoči skob in jeklenice. Nadaljujemo pot po stezi navzgor do široke police; na tej se nam z desne pridruži pot s prelaza Gardena. Gremo na levo in kmalu dosežemo pravi vstop v ferato. Stena takoj postane precej strma, plezamo na desni strani slapiča ob jeklenicah, kjer zmanjka stopov, pa pomagajo skobe in klini. Vmes se lahko odahnemo na udobnih policah, na katerih dostikrat v vrsti čakamo na nadaljevanje vzpona. Strmina popusti šele ob vzhodju navpičnega stolpa Torre Exner; če smo do tam imeli težave, lahko ferato končamo in se po stezici, ki se odcepi v levo, po strmi

dolinici povzpemo do kočice. Sicer pa nas čaka najzahtevnejši, brez dvoma pa bolj spektakularni del ferate. Navpično steno Torre Exnerja naskočimo kar naravnost navzgor; ob neprekinjeni jeklenici in ob pomoči klinov ter krajše lestve plezamo v hudi izpostavljenosti in obidemo vrh stolpa po levi. Za konec pa še znameniti viseči mostiček, ki premosti strašljivo globoko in ozko grapo med Torre Exnerjem in stenami Masores del Pisciadù. Še nekaj jeklenic, nato pa po lepi stezici v nekaj minutah dosežemo prijazno kočico Rif. Franco Cavazza, 2585 m.

Če hočemo turo obogatiti, se povzpni mo še na lepo oblikovani in razgledni vrh Cima del Pisciadù, 2986 m; od kočice Cavazza uro in pol vzpona po markirani poti.

Sestop: Sestopimo po markirani poti skozi dolino Val Setús; v zgornjem delu je čez skalovje napeljanih nekaj jeklenic, niže pa pot vijuča po obsežnih meliščih.

Časi: Izhodišče - Rif. F. Cavazza: 2 uri 30; sestop 1 ura 15; skupaj pribl. 4 ure. Če gremo še na Cimo del Pisciadù, 6-7 ur.

Težavnost: Zelo zahtevna zavarovana plezalna pot. Čeprav je ferata odlično zavarovana, pa vseskozi terja zanesljiv stop in popolno hladnokrvnost do globine. Zato je primerna za izkušene gornike, manj vešč pa je pametneje varovati z vrvjo. V Dolomitih je to nekaj običajnega in nihče ne bo godrnjal zaradi »počasnosti«.

Vodniki: Eugen E. Hüsler: Klettersteigführer Dolomiten. Bruckmann, München.

Eugen E. Hüsler: Klettersteig Atlas Alpen. Bruckmann, München.

Luca Visentini: Sassolungo e Sella. Athesia, Bolzano.

Paolo Bonetti, Paolo Lazzarin: Dolomiti - Il grande libro delle ferrate. Zanichelli, Bologna.

Zemljevid: Alta Badia-Livinalongo. Tabacco 07, Videm. 